

Hur man får en brylling i Tyskland

av Åke Lundgren, Södertälje

I januari 2009 blev min kusin, Jan Wennerlund i Nättraby, kontaktad av Katarina Möller från stadsbiblioteket i Karlskrona. Biblioteket hade fått en förfrågan från honorärkonsulatet i Hamburg angående en familj, som sökte sina svenska släktingar. Mannen i Tyskland heter Jens Olin och hade vänt sig till konsulatet för att få hjälp med att skriva på svenska. Katarina är, som hon själv säger, en hängiven släktforskare, så ärendet hamnade på hennes bord.

Min kusin Jan vet att jag håller på med släktforskning och frågade mig om jag visste något om detta. Jag har bara sysslat med min pappas sida. Jag vet varför jag heter Lundgren i efternamn, men det är en annan historia. Min mammas sida, som är den där jag är släkt med Jan (våra mammor är systrar), har jag inte alls tittat på. Katarina hade fått fram information så att vi förstod att våra anor möttes hos Jens Olins farfar och Jan Wennerlunds morfar (och därmed även min morfar).

Vi visste att morfars far, Karl Victor Olin f. 1858 i Sillhövda (K), hade utvandrat till Tyskland för att arbeta. Familjen fick ett antal barn varav de första föddes i Tyskland. Vår morfar, Karl F W Olin, är en av dessa tysksfödda och kom till världen 1891. Familjen återvände till Sverige och Karlskronatrakten, där morfars far arbetade på varvet. Morfars far avled 1947 och ligger begravd på Lösens kyrkogård (K).

Jag gick ett tag och funderade på om jag skulle ringa till Tyskland och prata med Jens. Min tyska är inte den bästa, men efter 2 års arbete för FN: s räkning, med en tysk på andra sidan skrivbordet, så hade min skoltyska blivit något bättre. Den hade i alla fall fått fler glosor, många definitivt inte sådana man får lära sig i skolan. Jag ringde till Jens Olin i Tyskland och en kvinna svarade. Jag bad att få tala med Jens och på fråga vem jag var svarade jag att: "Mein name ist Åke Lundgren und ich rufe von Schweden an." Jag vet inte om det är korrekt tyska men reaktionen blev att kvinnan mer eller mindre vrålade: "JENS SCHWEDEN". Jag förstod att jag kommit rätt.

Efter att förklarat att min mammas flicknamn var Olin och att vi troligen är släktingar hade vi ett kort men trevligt samtal. Jens berättade bl.a. att han skulle till Sverige under 2010. Vi bestämde att hålla kontakt. Jag skickade ner en del familjebilder till honom och han skrev tillbaka ang. resan till Sverige.

På sommaren 2009 var Jan och jag på biblioteket i Karlskrona och via Internet tittade vi i kyrkböckerna för Fur m.fl. församlingar. Vi fann då att vår morfars far, Karl Viktor Olin (1858-1947) hade två tvillingysstrar. Den ena, Anna Charlotta, Olin fanns även med i Utflyttningslängden 1886, som utvandrad till Tyskland. Den andra, Carolina Olin fanns inte i någon utflyttningslängd men i husförhörslängden för 1881 – 90 finns noterat: "Vistas sedan många år i Tyskland där hon enligt moderns uppgift lär hafa ingått äktenskap".

Carolina Olin hade 1884 fått en son, oäkta sådan, som döptes till Carl Viktor. (Det är lite rörigt med alla Karl Olin) Carl Viktor d.y. fanns i Utflyttningslängden, som utvandrad till Tyskland 13/9 1889. Han skulle då fylla 5 år. Han kom senare bli farfar till Jens Olin i Tyskland.

Under hösten pratade min syster Eva Lundgren Aronsson och jag med vår mamma Olga Lundgren angående morfar och Tyskland. På fråga angående hans tvillingfastrar så svarade mamma spontant: "Ja när du säger det så hade han fastrar, som var tvillingar, men dom har jag aldrig träffat." Under alla år har hon inte vid något tillfälle sagt ett ord om dessa fastrar och var de kunde ha tagit vägen.

I år, strax före påsk, fick jag ett brev från Jens där han berättade att han inte kunde komma till Sverige i sommar då han fått cancer och hade genomgått två operationer för detta och genomgick nu efterbehandling.

I juli var jag och min fru på resa i Tyskland. Vi kom till Preetz, som inte ligger långt från Kiel, sent på kvällen. Vi hade inte tagit kontakt men chansade och åkte till Jens dagen efter. Han var inte hemma. Jag lämnade meddelande till grannen att jag varit där och skulle ev. ringa då vi åkte hem igen.

På hemvägen ringde jag då vi hade ca. 1 timmas resa till Preetz. Nu svarade han. Han sa att han ville träffa mig och det var OK att komma till hans hem. Vi åkte dit och på håll såg vi några personer utanför bostaden. Jag reagerade på en av dem och sa till min fru att jag trodde det var Jens. Mycket riktigt mina aningar var korrekta. Han hade många "Olinska" drag.

Vi blev uppbyggda till hans lägenhet på 7:e våningen med utsikt över hela Preetz. Det blev mycket pratande om familj och släkt. Han var gift med Karin sedan många år. De hade tre barn och ett flertal barnbarn.

Jens hade inte en aning om att farfars mor (Carolina Olin) hade en tvillingsyster. Han visste dock att hon gift sig, som prästen helt riktigt skrivit i husförhörslängden och att mannen hette Friedrich Kaiser. Jens visste inget mer om hennes vidare öden i livet.

Carl Viktor Olin, Jens farfar, fick två barn. Både han och barnen var svenska medborgare och blev så småningom medborgare i Preussen. Jens pappa dog av diabetes 1945.

Två kusiner, som måste ha träffats i Tyskland. Karl Olin till vänster är Jans och min morfar strax innan han dog. Han är något tård av sin cancersjukdom. Carl Viktor i mitten är Jens Olins farfar. Mannen till höger är min morfars far alt. Jens farfars morbror.

Karl F V Olin

Carl Viktor Olin

Karl Viktor Olin

Carl Viktor levde in på 1960-talet och hade, vad jag förstod, många fina tankar om Sverige, som påverkat Jens. Han berättade bl.a. att julklapparna de fick ”kom från Sverige”.

Jens till höger och undertecknad till vänster (Notera kudden med de tre kronorna)

Efter några timmar lämnade min hustru och jag Karin och Jens med löftet att åter träffas antingen i Tyskland men helst i Blekinge.